

tiae tantęque prudentiae fuisse legitur, ut nullus nec ante illum nec post illum similis fuisse legatur¹. In iudicio rectus, sapiens in eloquio, mitis et benignus exstitit. Hi itaque, quid eis prophetae praedixerint, intenta aure audierunt. Quam ob rem, gloriosissime domine, oportet, ut et sacerdotes audiatís et consiliarios sapientes diligatis, atque ad eorum doctrinam viriliter adtendatis. Vulgari enim proverbio ita dicitur: 'Qui cum pluribus consiliatur, non peccat'. Dignum est quoque, ut personas maturae aetatis et consilium habentes claro modamine audiatís, iuvenum etiam cauto ordine verba recipiatís. Nam consiliis iuvenum sepe casus evenit et in senioribus stabilis eloquii dignitas perdurat. Denique memoratus Salomon accepto regno, videns nihil suis viribus posse, totum se convertit ad supplicandum Dominum, ut ei suscepto gubernaculo regni sapientiam et prudentiam tribueret ad regendum populum suum. 'Domine Deus', inquit², 'tu me servum tuum regnare fecisti; ego autem sum puer parvus et ignorans egressum et introitum meum, et servus tuus in medio est populi, quem elegisti, infiniti, qui numerari et supputari non potest prae multitudine. Dabis ergo servo tuo cor docile, ut iudicare possit populum tuum et discernere inter malum et bonum. Instrue me, Domine, viam rectam in qua ambulem, et da mihi sapientiam atque intellectum in omnibus sensibus meis, ut armis fidei circumdatus in omni intellegentia circa me protectionis tuę auxilium habeam. Haec puer fidelis perorans, exaudita est oratio eius, locutusque est ad eum Dominus dicens³: 'Quia non petisti aurum et argentum neque divitias aut animas inimicorum tuorum, ideoque quod postulasti dat tibi Dominus, hoc est sapientiam et intellectum'. Ergo, venerabilis rex, si placita Deo postulaveris et fueris moderatus verbis, firmus in dictis, foederatus in animo, in caritate locuples, in bonitate subtilis, in verbo verax, in salutatione receptaculum habens, in dispensatione sensatus, in iudicio rectus, in vindicta pius, in pauperibus misericors, Dominus augebit annos tuos, sicut fecit antecessoribus tuis regibus, qui in hoc seculo nobiliter regnaverunt. Proinde si in hac iuvenili aetate perfectus fueris, gentes circumquaque positę de recto et iusto regimine vestro pavebunt, omnes etiam fideles vestri vobiscum gaudebunt, universi vos timebunt et obaudient ac dirigent, gratiasque agent divino rectori, domino nostro Iesu Christo, quod talem meruerint sibi preesse regem. Cum inter ipsos in con-

1) 2 Par. 1, 12 'sapientia et scientia data sunt tibi . . . ita ut nullus in regibus nec ante te nec post te fuerit similis tui'. 2) 3 Reg. 3, 7—9 bis 'bonum et malum'. Daran schliesst sich 2 Par. 1, 10 'Da mihi sapientiam et intelligentiam'. 3) 2 Par. 1, 11 'Quia . . . non postulasti divitias et substantiam et gloriam neque animas eorum qui te oderant' . . . 12 'sapientia et scientia data sunt tibi'.